

תְּפִילָה לְפָנַי אֲכִילֶת בְּשֵׁר (מאת אשרנה בן-חיים)

חַיָּה יָקָרָה (תרנגולת/פרה/...)

אֲנִי רוֹאָה אֶת נִשְׁמַתְךָ וּמְבַקֶּשֶׁת אֶת סְלִיחַתְךָ.
סְלִיחָה עַל כָּל סִבָּל שֶׁסָּבַלְת בְּחַיֶּיךָ
עַל כָּל כָּאֵב שֶׁנֶּאֱלָצְת לְעִבּוֹר
כְּדֵי לְהַפְנוֹךְ לְהִיּוֹת לְמִזּוֹן עִבּוּרִי.

תּוֹדָה לְךָ אַח.וֹת יָקָרָה.
שֶׁנִּתְּת אֶת חַיֶּיךָ כְּדֵי לְהַזִּין אֶת גּוֹפִי,
לְהַשְׁבִּיעַ אֶת רַעְבוֹנִי
וּלְהַנְעִים אֶת חֵיפִי.

נִשְׁמַתְךָ חוֹפְשֵׁייה עֲכָשִׁיו, לְשׁוֹב הַבֵּיתָה
אֵל אִימְנוּ הַגְּדוֹלָה אִם הָעוֹלָם.

אַח.וֹת יָקָרָה,
אֲנִי מְבָרְכֶת אוֹתְךָ בְּמִנוּחָה, חֵירוֹת וְשְׁלָמָה
וּבְרָכָה בְּאֶשֶׁר תִּפְנֶה נִשְׁמַתְךָ.

גּוֹפֶךְ הוֹפֶךְ כָּעֵת לְחֶלֶק מִגּוֹפִי.
תּוֹדָה לְךָ אַח.וֹת יָקָרָה.
עַל הַהִזְנָה וְהַכּוּחַ שֶׁאַתָּה מַעְנִיקָה לִי
עַל הַחַיִּים הַמְתַּחֲדָשִׁים בִּי בְּזָכוֹתְךָ.

מִי תִמֵּן וְהַכּוּחַ שֶׁגּוֹפֶךְ מַעְנִיק לִי כָּעֵת
יְמָלֵא אוֹתִי
וַיְסַיֵּעַ בְּיָדִי לְהַרְבּוֹת טוֹב בְּעוֹלָם.

מִי יִתֵּן וְאַחֲרֵי מוֹתִי,
אֲזַכֶּה לְהַזִּין אוֹתְךָ מִבְּשָׂרִי
כִּפִּי שֶׁאַתָּה מְזַיְנָה אוֹתִי עֲכָשִׁיו מִבְּשָׂרְךָ.

בְּרוּכָה אַתְּ הָאֱלֹהִים אִימְנוּ בּוֹרְאֵת הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נִתְּנָה רוּחַ בְּבִשָּׂר
הַמְּשִׁיבָה נְשִׁמוֹת לְבֵיתוֹן בְּמִנוּחָה
הַמְּכַנִּסָה וּמוֹצִיאָה נֶפֶשׁ בְּשִׁלְוָה.

תודה לך אם האדמה הטובה
שנתת מזון זה אל שולחני
ושפע זה בחיי

תודה לך האלה אימנו בוראת העולם
המברכת באהבה את כל ברויאה,
תודה אשר נתת לי להביא מזון אל שולחני
לצוד את מזוני
להיות חלק ממעגל המנות והסיים הנצחי.
אנא אם העולם, באשר גיע זמני
לתת את חיי
להפוך מציידת לניצודה.
ופי אותי לצאת את העולם בחמלה ובשלנה.

ברוכה את אימנו
אשר בתבונתך שומרת את איזון החיים והמנות על פני האדמה
המחדשת עלינו מעשה בראשית
בכל רגע ורגע באהבה

ברכי את כל יצירות בריאתך
אם העולם
בחיים טובים ובשלום
למען החזק.ה.ת.ינהג בחלשה.
כפשוט מבשרו.
ופדם מדמו.
למען נהנה מכובדות.ים
ושווות.ים לפניך כולנו
החזק.ה.נהחלשה, הטורפת והטרף.
אנא למדי אותנו לנהוג בכבוד ובאהבה
בכל יצירות בריאתך באשר הנן.ם.

ברוכה את אם גדולה
רופאת כל נפש ובשר
המכניסה ומוציאה נפש במנוחה
והמפליאה לעשות.